

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 10. januarja.

Slavni španjski državnik in svetovno znani govornik Emilio Castelar razpeljeval je v jednom svojih vsikdar po obliki in po vsebini dovršenih govorov, da nam od najdavnjših časov pa do današnjega dne vsako stoletje kaže svoj posebni bistveni značaj, jedno glavno idejo, ki se vleče kakor rudeča nit skozi vse stoletje in utisne vsej stoletnej dobi poseben označujoč pečat, katera ideja je prava „signature temporis“.

Izvajamo-li posledice tega vsekako duhovitega izreka za toli hvalisano devetnajsto stoletje, usiluje se nam sam po sebi zaključek, da naše stoletje, akoravno do prve polovice precej zaspano, se vender ne gledé na velikanske iznajdbe železnic, telegrafa, telefona itd. osobito ponaša in odlikuje z idejo narodnosti, da je — akoravno je zadnja desetletja tudi socijalno-demokratsko vprašanje povzdignilo svojo, za kapitaliste in oderuhe Meduzi podobno glavo — naše stoletje par excellence stoletje narodnostnega vprašanja. Vmes in baš zaradi narodnostnega gibanja mej državami pa se pojavlja še drug karakteristikon našega veka na površje in ta je: negotovost in veterijaštvo v takozvanej visokej politiki.

Darwinova, specijelno za nas Slovence malo tolažilna teorija, po kateri pa se ima splošno Slovinstvo nadejati lepe bodočnosti, je upeljana v praktično politično življenje, prekopicnila stare tradicionalne nazore, ž njimi pa tudi nekdanje mejnarodno ravnotežje. Dan danes človek toliko velja, „kar plača“, država pa toliko, kolikor ima lastnih bajonetov in kanonov, ali pa gotovih zaveznikov, na katere se sme zanašati. Zemljevid Evrope še ni povsem jasen, razmere in mejnarodne meje nikakor še dognane, kaj čuda tedaj, ako vsaka posamična država danes z bojaznijo čaka jutrnjega dne in danes pogojeno zaželjeno zvezo v kratkem času odvrže kot neprijetno breme.

Mej vsemi evropskimi državami pa je v tej zadevi mlada Italija najbolj veterijaška. Njena politika zavisna je od vsacega hipca in njeni državniki kažejo pri vsakej priliki, da so potomci Machiavelija in vredni učenci Cavourja. Brez doslednosti, brez poštenosti veljajo povsod kot jako nezanesljivi zavezniki, katere je dosedanja brezvezgledna sreča storila ošabne in kateri svojo zvezo ponujajo vsakemu, kdor več ponuja in obeta.

Pred letom še bila je zaradi Tunisa velika razdraženost mej Italijo in Francosko in krvavi izgredi v Marseille-u in drugih južno-francoskih mestih, pri katerih je zavratni nož imel glavno besedo, zavzeli so tolike dimenzije, da se je že pisalo, da utegne nastati boj mej Francosko in Italijo, katerej slednjej bode pripomogla Nemčija. Dandanes pa, po pretoku razmerno kratkega časa, pišejo oficijozni berlinski listi, da Italija nema še tolike vojne sile, da bi se kot zaveznik jemala v poštev in general grof Menabrea, novi italijanski poslanik v Parizu izročujoč zadnje dni preteklega meseca svoja poverilna pisma predsedniku Grevy-ju, rekel je v svojem govoru, da mej svojimi najdražjimi spomini brani one, ko je na strani hrabre francoske vojske udeležil se slavne vojne, ki je njegovemu srcu utisnila neizbrisljive čuti.

Iz teh senzačnih izjav se sklepa, da razmere mej Italijo na jednej, Nemčijo in Avstrijo na drugej strani niso več tako intimne, kakor pred letom dnij in da se Italija nagiba na Francosko, v čemer nas podpira tudi nagovor francoskega poslanika v Rimu, ki je pred nekoliko dnevi izrazil se isto tako simpatično o vzajemnih razmerah, kakor malo poprej grof Menabrea.

Ker se govoru vsacega poslanika pri izročitvi poverilnih pisem prisvaja, da je izraz mnenja mero-dajnih vladujočih krogov, mora vsekako učinkovati na naše oficijelne politične in vojaške kroge in vsled teh dogodkov nastalo napetost poostrila je še afera

Oberdankova, nesramno ščuvanje in izzivanje irredentovcev.

Izvestno je, da se v političnem položju vrši velik preobrat, kateri mi radostno pozdravljamo, kajti ravno nam Slovincem je do sedaj italijanski, z dobrotami in predpravicami obsipani živelj bil v največo kvar. Čo se tedaj dosedanje razmere presuknejo, utegne nam biti le v korist, in če se ukroti Irredenta, bode le v blagor vsej naši državi.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 10. januarja.

V glavnem zboru „Českega kluba“ v Pragi prečitalo se je letno sporočilo, v katerem so se naštevili dosedanja uspehi česke politike in se naglaševalo, da je mnogo mnogo želj ostalo Čehom neizpolnenih. Zato pa se ne naklada odgovornost poslancem, nego je to zakrivila jako slaba voljnost vlade. Lahko bi se sicer ugnala ta nevoljnost z energično opozicijo českega kluba, vender pa je bilo pomisliti na doslednosti takega početja: razkosanje večine in pa tudi bodoče obračanje onih elementov, ki so sedaj s Čehi zvezani, če bi kedaj zopet stopila ustavoverna vlada na krmilo. Še le tedaj, ako se zagotovi, da tej vladi ne sledi neugodnejša, se Čehi lahko prosteje in odločneje ganejo; za sedaj pa bi bilo to še opasno. (To mišljenje treznih in veljavnih politikarjev naj bi vzeli v pretres tudi naši vročekrvneži, katerim se parlamentarni stroj vse počasi giblje.) Rieger, obžalovaje pomanjkanje političnega in parlamentarnega naraščaja, nasvetuje osnovo parlamentarne vladnice, kar se je potem tudi sklenilo in nje vodstvo dalo v roke Zeit-hameru.

Dne 3. januarja obznanil se je na Hrvatskem začasni volilni red za prejšnjo Krajino, katerega je cesar 22. decembra p. l. sankcioniral. To je dogodek jako pomenljive važnosti; ž njim poveča se trojedina kraljevina za 700.000 duš. Sicer pa to ni šlo tako lahko; treba je bilo večletnega silnega napora in pritiska, da se je stvar srečno dognala. Že leta 1848. bojevali so se Hrvatje za te svoje

LISTEK.

Bojarska hči kot kmetška dekle.

(Ruski spisal A. Puškin, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

Drugo jutro je še dobro preudarila svoj načrt; potem je pa poslala v mesto po debelega sitca in nankinga, ter po medene gumbe. Z Nastjo naredili ste srajco in sarafan; da bi bilo prej narejeno, morale so tudi druge dekletke pomagati jima. Liza pomerila je novo obleko ter stopila pred zrkalo, da bi videla, kako se jej podaje. Bila je sebi prav všeč.

Bila je še jedna težava. Poskusila je hoditi bosa po dvorišči, ali bodel jo je pesek v noge. Tudi tukaj pomogla je Nastja: pomerila je Lizi nogo ter šla k ovčarju Trofinu in mu ukazala narediti čevlje iz ličja, kakoršne nosijo kmečka dekleta.

Komaj napočilo je jutro drugi dan, ko se že prebudi Liza. Drugi so še spali. Nastja šla je čakati ovčarja pred vrata. Ovčar zatrobil je na rog, in kmalu gnal je čedo mimo hiše. Ko zagleda Nastjo,

podaja jej čevljičke iz ličja, za kar mu stisne ona jeden rubelj v pest. Liza se je hitro oblekla v kmetško obleko. Ko je na tistem naročila, kaj naj reče Miss Jakson, splazila se je zkozi zadnja vrata čez vrt na polje.

Zarja bliščala je na vzhodu in napovedovala prihod solca. Jasno nebo, čisti jutranji zrak lahki vetrič in petje ptičev napolnjevalo je z veseljem Lizino srce. Iz strahu, da bi je ne srečal domačih kdo, je še bolj hitela. Prišedši v gozdno mejo očetovega posestva jela je počasneje hoditi. Tukaj hotela je počakati Alekseja.

Srce jej je silno bilo, sama ni vedela zakaj? Liza šla je vedno dalje po gozdu. Samotna hoja, šumenje listja pod nogami, in otlji jek, kateri širil je vsak glas po gozdu, dopal je mladej deklici. Njena veselost se je malo poglela. Jela je sanjati. Premišljevala je... ali kdo bi mogel popisati, kaj misli sedemnajstletno dekletko, ki je ob petih zjutraj sama v gozdu. Zamišljena stopala je po gozdu mej visokimi in košatimi drevesi. Na jedenkrat prestraši jo lajanje lovskega psa.

„Miruj, Spogar, miruj!“

In mlad lovec prikorakal je iz grmovja.

„Ne boj se ljubo dete“, rekel je Lizi. „Moj pes ne grize.“

Liza oddahnila se je od strahu, in sklenila je porabiti to priložnost sebi v korist.

„Ali, milostljivi gospod,“ rekla je na videz v priprostosti in strahu „le poglejte ga, kako hud je videti; jaz se bojim, da bi me ne ugriznil.“

Aleksej — bralec ga je že lahko spoznal — je mej tem ogledaval pazljivo mlado kmetško dekletko.

„Pusti mi, da te spremljam, drago dete, da te ne bo strah.“

„Kdo vam brani?“ odgovorila je Liza. „Svoboda svobodnim, pot je vsacemu prosta.“

„Od kod prihajaš?“

„Iz Prilučine. Kovača Vasilja sem hči in grem gobe brat.“

(Liza imela je torbico iz ličja v roci.)

„In ti gospod? Ti si iz Tugilova.“

„Res sem od tam, sluga sem mladega gospoda.“ Aleksej hotel je primeriti svoj stan onemu svoje spremljevalke; ali Liza ga pogleda in se zasmije.

pravice, od leta 1862. ponavljali so v saboru vsako leto te svoje zahteve; leta 1868. se je v hrvatsko-ogrski pogodbi principijelno določilo utelesenje vojne Krajine v hrvatsko kraljevino in sedaj, leta 1883., postala je ta zadeva še le meso. — „Agr. Ztg.“ bavila se je obširno s tem volilnim redom ter ga nekako razlagala; posebno je opravičevala to, da se je število krajskih poslancev določilo s 35 in ne s 43, kakor se je pričakovalo. To opravičuje ona s tem, da v Krajini ni mest historičnega pomena in pravic in ker je sploh želeli, da se število poslancev zmanjša. Žumberske občine se v volilni red niso sprejele, ker se ni hotelo segati v pravice avstrijske vlade in krajske dežele.

Muhamedansko deputacijo iz **Bosne** vzprejelo je Nj. Veličanstvo na Sv. Treh Kraljev dan v avdijenco. Bili so to člani na novo ustanovljenega bosansko-muhamedanskega konsistorija, na čelu jim Hilmi Efendi, kateri so se prišli vladarju pokloniti in zahvaliti se za ta novi crkveno-vladni svet, kar jim je zadalo prepričanje, da Nj. Veličanstvo tudi za nje, Muhamedane, očetovsko skrbi. — Od cesarja podala se je deputacija k prestolonasledniku cesarjeviču Rudolfu in njegovi visoki soprogi. Cesarjevič razgovarjal se je z njimi vseskozi srbski in povpraševal je o narodnostnih in verskih razmerah ter o narodnih nošah po Bosni in Hercegovini. Koncem avdijence povzdigne Reis til ulema Hilmi roki k nebu ter blagoslovi visoka zakonska.

Vnanje države.

V zadnji seji **srbske** skupščine vršila se je po vzprejeti vojskine organizaciji tudi debata o predlogu crkvene postave. Postava ta, kolikor zadeva ustanovljenje zaklada za odgojo duhovnov, napravo duhovskih knjižnic in povzdigo crkveno-verske morale, se je nespremenjena sprejela; baš tako točka, zadevajoča ureditve crkvenih oblastij in razmerje države k cerkvi. Ta postava določuje izvolitev duhovskih dostojanstev; izvolitev škofa in metropolitana mora kralj potrditi; ako jednega zavrže, ne more se več voliti. — Čuje se, da bo ministerski predsednik Piročanac odstopil in njega mesto provizorno prevzel finančni minister Mijatović.

Pogreb francoskega generala **Chanzy-ja** vršil se je predvčerajšnjim v navzočnosti neizmerno množice. Po ulicah, koder je šel sprevod, bile so vse prodajalnice zaprte, ob hišah visele so črne zastave. V sprevodu bili so: general Pittié kot zastopnik predsedenta Grévy-ja, ruski poslanik knez Orlov in osem ruskih častnikov, ministra notranjih zadev in vojne, maršal Mac Mahon, 18 poveljnikov vojskineh corpsov, 16 divizionerjev, 22 brigadirjev in neštivilnih častnikov in uradnikov. Défilé sprevoda trajal je celo uro.

V ponedeljek pričela se je v **Lyonu** pravda proti 66 anarhistom in knezu **Krapotkinu**. Obtoženi so, da so bili izza treh let sem v Lyonu ali pa v kakem drugem kraju francoske dežele člani „Internationale“, katere namen je odprava lastnine, družbinskega življenja, domovine in vere in da so torej s tem učinjevali napad na vseobčni mir. Pri Krapotkinu zaseženi papirji niso baš kompromitujočega značaja, vsaj iz njih ne sledi zveza z anarhisti, večidel so publicistični članki, namenjeni angleškemu listu. Poudbo Rochefortovo, da hoče skrbeti za zagovarjanje, je Krapotkin v svojem in sodrugov imenu odbil, veleč, da bode on in inteligentnejši del obtožencev sam zastopal svojo stvar in motivira to s tem, da je pač vsako zagovarjanje zaman, ako hoče vlada izvesti z njimi tendencijozno pravdo. Soproga Krapotkinova biva nekaj dni sem

tudi v Lyonu. V ložjo umevnost te stvari se konstatuje, da se je sicer po sklepu kongresa v Haagi generalni svet internacijonalne delavske družbe preselil bil v New York, da pa je v Švici obstajala posebna, od one ločena družba z imenom Jura-Föderation, koje organ je v Genfu izhajajoči „Révolté“, ki ga je uredoval Krapotkin.

Ustanek v **Armeniji** je veliko resnejši, kakor pa ga popisujejo oficijelna in oficijozna poročila. Porta sicer taji vsako nevarnost, ampak izvestja iz Batuma potrjujejo, da se je ustanek že jako razširil. V okrajih Sawas, Van Bättlis, Diarbekir in Erzerum zavzel je upor že najširje dimenzije in se ondod kar očitno pripravljajo na to, da otresejo turški ig. Turške oblasti ravnaajo z največjo strogostjo. Povsod proglasil se je brzi sod in zaprtih je že dvanajst sto armenskih kristijanov. Ustanek je tem opasnejši, ker se je kristijanom pridružilo tudi veliko število Muzelmanov

Dopisi.

Iz **ljubljske okolice** 7. januarja.

[Izv. dop.] V nedeljo 31. decembra 1882 se je začel krik v cerkvi pri sv. Jakobu ob Savi mej pridigo, da gori! Ljudstvo zbegano, meneč, da gori cerkev, drugi zopet, da na njegovem domu, drlo je iz cerkve kakor blazno jeden čez drugoga. Velika sreča je bila, da se ni nihče poteptal, marsikateremu so se malo rebra stisnila, vendar brez vseh zlih nasledkov. In kmalu se je videl ogenj v bližnji vasi Podgorici. Gorelo je pri posestniku Semenu. Zažgali so, kakor je že navadno, otroci, igraje se z žveplnimi klinčki. Ako bi ne bila pomoč ob pravem času prihitela, zgorela bi cela vas, koja ima čez 70 hiš. Zgorelo je gori imenovanemu vse, razun živine, katera se je komaj rešila. Jako tragičen prizor pri tej nesreči bil je ta, da je gospodinja omenjenega gospodarja prišla že, ko se je jel skoraj strop udirati. Toda kmalu opazi, da njeno dveletno dete še čaka rešenja iz gorečih razvalin. Prosi ljudi, da bi kdo poskusil otroka rešiti. Toda zaman! Pa srce materino premaga vse ovire, in sama poda se hrabra kakor lev v ogenj in upije po sobi po svojem ljubljem detetu. Dete je ležalo pod posteljo, in rešeno je bilo grozne smrti. (Kaj ne premaga vse materino ljubav!) Posestvo ni bilo zavarovano. Zopet jeden revež več! —

V kratkem odrinejo iz Domžalske okolice 3 dekleta in jeden mož ter se preselijo v daljno Ameriko slamarije učiti ondodne prebivalce. Poslani so od tukajšnjih fabrikantov, kateri menijo tudi v Ameriki svoje filijale napraviti. Nedavno je pisal neki g. dopisnik nekoliko člankov v „Slov. Narod“, v kojih se je izrazil, da se ljudstvo mnogo bolje počuti, ako ne zanemarja kmetijstva, in pravi, kako dobro da izhaja ljudstvo okolo Domžal, koje se le po zimi s pletenjem bavi. Jaz moram temu žalibog oporekati. Ljudstvo si zasluži s pletenjem kit dandanes tako malo, da se komaj slama splača ubogemu kmetu, in da faktično dela zastoj. Dokler ni bilo tirolskih podjetnikov, je bila kupčija s slamarijo izvrstna, kajti prosto ljudstvo je korespondiralo s fabrikanti v Pešti in Bukareštu. Toda

sedaj je vse proč! Nikjer ne kaže več ubogemu kmetu kaj dobička, ker se mu niti delo ne splača. Tako je stanje v resnici in nič drugače. Nikakor ne moremo reči, da so uzrok te nesreče tirolski podjetniki, koji imajo uže mnogo tovarov in se jako pošteno obnašajo v naši deželi, pač pa je uzrok konkurenca z družimi deželami.

Iz **Trsta** 9. januarja. [Izv. dop.] Politično društvo „Edinost“, katero je 6. t. m. imelo svoj občni zbor, bilo je obilo obiskano, pri vsem tem, da je bila huda burja. Soglasno bilo je skleneno, uložiti prošnjo do mestnega starešinstva za slovensko ljudsko šolo v Trstu, in za upeljavo slovenščine v drugih mestnih šolah, ki so bolj blizo okolice. Gotovi smo, da bode magistrat to odbil, toda ne bode se prej mirovalo, dokler se ta želja ne uresniči. Saj imamo državno sodišče na Dunaji, katero je uže večkrat jednake stvari pravično rešilo. Resolucija, da mora magistrat le take uradnike nastavljeni v službo, kateri so obeh deželnih jezikov zmožni, bila je navdušeno demonstrativno vzprijeta.

Volitev odbora se je opustila, ker se bodo pravila predrugačila in ker ostane stari odbor še dalje do prihodnjega občnega zbora.

Društveno življenje v Trstu je živahno. Za predpust je že vse pripravljeno. Tržaška Čitalnica imela bode 14. t. m. ples, potem pride podporno delavsko društvo 1. februvarja; zadnjo soboto predpusta, to je 3. februvarja, pa bode imel „Tržaški Sokol“ sijajen ples v prostorih pri „Zelenem hribu“.

Moj zadnji dopis je vendar nekoliko koristil. Profesor domine ni več premetaval nekaj dni koščenih tablic po kamenitej mizi za narod, pomrmlal je nerazumljivo tu in tam, pa le vse za mili narod.

Delavsko podporno društvo imelo bode 28. t. m. svoj redni občni zbor, bilanca obeta velikansk napredek pri vseh velicah stroških, ki jih je društvo imelo preteklo leto, zlasti zaradi blagoslovljenja zastave. Pa kakor so povsod smeti mej zrnom, ima tudi to društvo kopčo ljudij, ki v družbi tretjih vselej delajo nemir in nevošljivost, da je društvo zavzelo tako stopinjo, mej tem ko neko društvo néma nič življenja. Navadno je pa, kar se je pred 2 leti tudi zgodilo, da se pometajo smeti čez prag zadnjih vrat ven in tega bode tudi tukaj potreba.

Iz seje mestnega zbora ljubljanskega

dne 2. januarja 1883.

(Konec.)

Mestni odbornik g. Kušar poroča v imenu odseka za olepšavanje mesta o stanovanji v Tivol-skem gradu, katero je imel do sedaj umirovljeni mestni ekonom za to, da je oskrboval to mestno posestvo. Na predlog, kateri stavi g. Kušar v imenu odseka, se to stanovanje odda mestnemu komisarju g. Jakobu Tomcu proti temu, da oskrbuje mestno posestvo „pod Turnom“.

Mestni odbornik dr. Moščé poroča v imenu finančnega odseka o prošnji upraviteljstva mestnemu

„Lazeš,“ rekla je, „nisem tako neumna, kakor misliš. Vsaj vidim, da si mladi gospod sam.“

„Po čem to poznáš?“

„Po vsem.“

„Ali —?“

„Kako bi ne ločila gospoda od sluga. Ti imaš drugačno obleko, govoriš drugače in psa kličeš s tujim imenom.“

Alekseju je Liza vedno bolj dopala, in ker ni bil vaju pri kmetijskih dekletih delati ovinkov, hotel jo je kar objeti; Liza pa je odskočila proč in ga hladno pogledala, kar je bilo Alekseju všeč, vendar jo ni skušal več objeti.

„Ako hočete, da bova prijatelja,“ rekla je dostojno, „ne smete se več spozabiti tako daleč.“

„Kdo te je naučil tako modrovati,“ vprašal jo je Aleksej smeje se. „Morda moja ljuba znanka, cofa gospodične Muromske. Ali zdaj napreduje kultura po tacih potih.“

„Kaj ti pride na misel,“ rekla je. „Mar misliš, da še nisem bila v nobeni gospodski hiši? Tega nikar ne misli, marsikaj sem že videla in slišala.“

Ali če bom s tabo šepetala,“ rekla je čez nekaj časa, „ne bom nabrala dosti gob. Gospod, hodi svojo pot in jaz pojdem svojo. Z Bogom! . . .“

Liza hotela je zbežati od njega.

Aleksej prijel jo je za roko:

„Kako ti je ime, draga moja?“

„Akulina,“ odgovorila je Liza in skušala se je iztrgati Alekseju.

„No, moja golobica Akulina, enkrat obiščem vašega očeta Vasilija.“

„Zakaj neki?“ odgovorila je Liza. „Za božjo voljo, tega nikar ne stori. Če doma zvedo, da sem govorila v gozdu s kakim gospodom, za me ne bo dobro, oče me ubije.“

„Vender te moram vsekako videti.“

„No, kmalu pridem zopet semkaj nabirat gob.“

„Kdaj?“

„No, recimo jutri.“

„Draga Akulina, rad bi te poljubil, ali ne upam se. Tedaj jutri o tem času. Kaj ne, da.“

„Da, da.“

„A, da me ne goljufaš!“

„Ne!“

„Prisezi!“

„Pri živem Bogu prisezam, da pridem.“

Mlada človeka se razideta. Liza potegnila jo je iz gozda čez polja in travnike, in splazila se je na vrt v stražnico, kjer jo je pričakovala Nastja. Tam se je preoblekla in površno dopovedala svojej radovednej prijateljici, kako je bilo, potem pa je odšla v svojo sobo. Miza je že bila pogrnena in Miss Jakson, že vsa namazana z barvami in ovita z raznimi trakovi, da je bil njen obraz podoben vinskem kozarcu, rezala je kruh na tanke odrezke in jih namazavala s surovim maslom. Njen oče jo je pohvalil, da je bila šla tako zgodaj na sprehod.

„Nič bolj ne pospešuje zdravja, kakor zgodaj ustajati in pozno hoditi spat,“ rekel je.

In na to navel je več primerov dolgega življenja, ki jih je čital v angleških časopisih, in opomnil je, da noben onih, ki so dočakali visoko starost, ni pijančeval, ali vsi so pa ustajali zgodaj po leti in po zimi.

ubožnemu zavodu gledé pokritja troškov ubožne blagajne za poslednje četrtletje 1882. Deficit v blagajnici iznaša za zadnje četrtletje 1882. 4522 gld. 94 kr. Naglaševaje, da bode finančni odsek o tej zadevi v obče kmalu natančneje poročal mestnemu zboru, nasvetuje, da se dovoli upraviteljstvu mestnega ubožnega zavoda za zadnje četrtletje 1882 predujem s 3500 gld., kar mestni zbor brez razgovora odobri.

Dr. Mosché poroča o proračunu mestne klavnice za leto 1883. Dohodki so preračunjeni na 19.360 gld., troški pa na 10.688 gld. 25 kr., tedaj bi bilo dobička 8671 gld. 75 kr., ali 5 % od zazidanega kapitala 170.000 gld. Poklanih bilo je v klavnici 1882. l. 3295 glav goveje živine, 7610 prašičev in 8459 druge drobnice. Klavnina (taksa) za vse to iznašala je 18.839 gld.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški opomni, da se je govorilo tedaj, ko se je otvorila klavnica, le o dveh hlapcih, zdaj pa imamo že štiri. Klavnica kakeršna je zdaj, je v največjem neredu. Ne ve se, je-li hišni vratar klavnice g. Lesar vrhovni načelnik, ali pa mestni živinozdravnik. Že jedino to, da se je za gnoj od 19.364 glav govedine in drobnice, ki so bile v teku jednega leta v hlevih klavnice, skupilo le 23 gld., kaže dovolj, da se ni ravnalo posebno pošteno. Po klavnicah drugih mest uveden je jako natančen red, tedaj bilo bi umestno, da se na korist mesta in strank tudi v mestnej klavnici kaj spremeni. Naj se določi, kdo je vrhovni načelnik, naj se osobje malo predrugači, naj se upelje gotov red, da se bode klalo, posebno kar se drobnice tiče, le ob določenih urah, naj bode hišni red v mestni klavnici na tanko določen, da se ne bode klalo, kadar se bo komu poljubilo, ampak le v po hišnem redu določenih gotovih urah. Govornik nasvetuje, naj se naroči mestnemu magistratu, da v tej zadevi stavi predloge mestnemu zboru. Mestni zbor sprejme ta nasvet in odobri proračun mestne klavnice.

Mestni odbornik dr. Mosché poroča v imenu finančnega odseka o proračunu mestnega loterijskega posojila za l. 1883.

Dohodki znašajo 69.806 gld. 66 kr., stroški pa 68.014 gld. 56 kr. Tedaj se kaže prestanek dobička 792 gld. 20 kr.

Mestni odbornik Hribar predlaga v smislu svojega ekspezeja o loterijskem posojilu, naj bi se izguba obresti ne računila mej dobiček.

Dr. Suppan protivi se z velikim strahom temu predlogu, češ, da je le posledica predloga, katerega je nasvetoval g. odbornik Hribar v zadnjem seji, katerega pa je mestni zbor zavrgel.

Pri glasovanju sprejme se predlog g. Hribarja z 10 proti 7 glasom in vsled tega se zmanjša dosedaj po prejšnji nemški večini izkazani fiktivni ostanek pri loterijskem posojilu za l. 1883 na neznanatno svoto 84 gld. 5 kr.

Razgovor sukal se je še o mnogih točkah proračuna loterijskega posojila, katere pa posamično ne moremo navajati. Ko je g. odbornik Hribar, kateri

je o financijelnem položaji mestnega loterijskega posojila, na veliko žalost nemških mestnih odbornikov, jako dobro poučen, stavlil predlog, naj se vodi posebni račun za annuitéte, hotela sta dr. Schaffer in dr. Suppan ta predlog kar podreti, rekoč, da je v protislovji s sklepom zadnje seje v protislovji s sklepom zadnje seje mestnega zboru o loterijskem posojilu. Dr. Suppan si je izmislil zadnji špas in hotel za nekoliko časa zadržati Hribarja predlog še v finančnem odseku, a spodletelo mu je. Večina mestnega zboru vzprijela je predlog g. Hribarja in odslej se bode vodil posebni račun annuitét ljubljanskega loterijskega posojila, tako da bodo ljubljanski davkoplačevalci od leta do leta preračunili zamogli, koliko ji donjša nemška financijelna vednost prejšnjega mestnega zboru novih priklad za tako izvrstno loterijsko posojilo, katero bode, kakor so trdili v „zelenej brošuri“, Ljubljani donjšalo zlate gradove.

Najemniku mestne kopeli v kolegiji odpisalo se je zaradi slabega vremena v lanskem poletju 20 gld. Dovolilo se je nadalje, da se kupi voz za odvažanje smetij po mestu. Ta voz velja 150 gld. Odo-bril se je račun pisarniških stroškov pri mestnih uradih, iznašajoč 375 gl. 21½ kr. Potem je bila nad tri ure trajajoča seja sklenjena.

Domače stvari.

— (Glasbeni Matici) dovolil je mestni zbor ljubljanski v včerajšnji seji za tekoče leto 200 gld. podpore.

— (Ljubljanskega „Sokola“ odbor) je v svoji prvi seji soglasno sklenil, naročiti deset iztisov časopisa „Mir“, ter ga prepustiti uredništvu, da ga blagovoli primerno razdeliti mej koroške Slovence.

— (Kranjsko obrtnijsko društvo.) G. mestni odbornik J. N. Horak je zaradi preobilnih poslov odložil mesto predsednika kranjskega obrtnijskega društva. Vodstvo društva prevzel je do prihodnjega občnega zboru solastnik tiskarne in kupčijske zbornice svetnik g. Anton Klein.

— (Razp. sana tajniška služba) pri kranjske hranilnici ima — ker je plača precejšnja, dela pa malo in ker vsacega kandidata navdaja up, ko bi sedanjí g. ravnatelj opustil svoj sedež, avanzirati na njegovo mesto — mnogo suubačev. Jedva je gosp. dr. Petrič izjavil, da niti za to službo prosil ne bode, že se raznaša iz kazinskih krogov „on dit“, da utegne gosp. beležnik dr. Vok postati hranilničnim tajnikom, ker mu je gosp. A. Dreo pokrovitelj. Nam tudi prav.

— (Odbor za „Sokolovo“ maskarado) ima jutri četrtek 11. t. m. ob 8. uri zvečer v Čitalnici, I. nadstropje, svojo drugo sejo. — Gg. odborniki naj se polnoštevilno udeleže.

— (Telovadba.) V ponedeljek dne 15. t. m. počne „Sokol“ prvokrat telovaditi v realki. Želeti je, da se prav mnogo Sokolcev udeleži. — Realkina telovadnica je krasna ter ugaja vsem zahtevam sedanjega časa in ker se nahaja skoro v sre

dini mesta, nadejati se smemo, da bode taista vedno dobro obiskana. — Po telovadbi nameravajo baje Sokolci začetek telovadbe v realki slovesno proslaviti.

— (Veteransko društvo) priredi v soboto 13. t. m. ob 8. uri zvečer plesovno veselico v „steklenem salonu kazine“. Čisti dohodek je namenjen društveni blagajnici.

— (Mesečni živinski somenj) 8 t. m. bil je prav dobro obiskan. Goveje živine prignalo se je nad 400 glav in bilo je mnogo prometa. Domači mesarji kupili so kakih 80, vnani iz Trsta, Gorice in Pulja do 180 glav. Cene bile so dobre. Konj je bilo malo, komaj kakih 100, kupčija neznanatna.

— (Klanje prašičev doma) dovolilo se je v včerajšnji seji mestnega zboru pod naslednjimi pogoji: 1. Krčmarjem se izjemno in začasno do konca t. l. dovoljuje klanje prašičev doma. 2. To klanje mora se za vsak slučaj sproti ob uradnih urah naznaniti mestnemu magistratu ter ob jednem plačati mestne takse 80 kr. in takso za ogled, katera je odmerjena tudi na 80 kr. Pred ogledom sme se sicer prašič zaklati, toda zaklana žival mora razparana z vsem drobom čakati ogleda in se nikakor ne sme poprej razsekati in izdelati. Živinozdravniku je vselej pokazati boletu o plačanih taksah. Ogled se vrši le po dnevu od 7. ure zjutraj do 7. ure zvečer in sicer, če je bilo klanje že prejšnji dan naznanjeno, takoj po 7. uri zjutraj, sicer pa najpozneje dve uri po naznanilu. 3. Vsak krčmar, ki hoče doma klati, mora uložiti mestnemu magistratu 25 gld. kavcije. Ta kavcija zapade takoj, ako krčmar kakorkoli zlorabi pridobljeno dovoljenje, n. pr. če prašiča brez naznanila zakolje, ali brez ogleda razseka in izdeli, če več prašičev zakolje, nego jih je naznanil, če komu, ki ni opravičen klati doma, dovoli klanje na svojem domu itd. Za ovadbo plača mestna gosposka 5 gl. Vrhu tega izgubi vsak krčmar, kateremu je zaradi prestopka teh pogojev zapadla kavcija, pravico, da bi se mu še dalje dovolilo, klati doma. Kadar neba krčmar doma klati, vrne se mu položena kavcija. — Policijski odsek nasvetuje: 1. Naredbe in predpisi mestnega magistrata se odobré. 2. Mestnemu magistratu se naroča, izdelati za živinozdravnika natančen pouk tudi v tem smislu, da more on skrbeti za primerne namestnika, ako bi mu ne bilo mogoče ogledati zaklane prašiče v predpisanih dveh urah, dalje mora po ogledu prašičev izročiti krčmarjem potrdilni listek, da se morejo izkazati o postavnem pregledu. — Govorilo se je o teh predlogih magistrata jako mnogo, za kar nam prostora manjka, ko bi hoteli tudi le površno poročati. Mej vsemi mnogimi predlogi bil je vzprijet le predlog gosp. Peterce, da se ima klanje jeden dan naprej naznaniti. Sicer obveljali so predlogi magistrata. Ogled se je izročil učitelju na podkovaški šoli g. Schlegelau, kateremu izdeli magistrat posebno vodilo.

— (Otavo kosili) in spravljali so pretekli teden na Vrhniki, kar v jeseni zaradi deževja in povodnji ni bilo možno.

Liza ga ni poslušala. Mislila je na svoj jutranji sprehod, v duhu ponovila je ves Akulinin pogovor z mladim lovcem. Vest jej je očitala. Zastonj se je tolažila, da ni storila ničesa nespodobnega in da ostane vse brez daljših nasledkov.

Njena vest govorila je glasneje, kakor njeni um. Obljuba, da pride drugi dan v gozd, jo je vedno mučila, in sklenila je že ne držati se tako veličastno dane obljube. Ali kaj; ko bi ne šla, podal bi se morda Aleksej h kovaču Vasiliju, in tam videl njegovo hči, pravo Akulino, — debelo kozavo dekle — in tako uznal njeno zvižajo. Ta misel ostrašila je Lizo, zato šla je drugo jutro zopet kmetski oblečena v gozd.

Aleksej bil je jako nemiren. Cel dan mislil je na svojo novo znanko, njena podoba mu še po noči ni šla iz spomina. Ko se je drugi dan pokazal prvi svit na vzhodu, ustal je in se oblekel, ter hitro odšel s Spogarjem v gozd, še puške ni utegnil nabiti.

Skoro pol ure moral je čakati v gozdu. Konečno zagledal je mej grmovjem višnjevi sarafan, in

tekkel je svojeje Akulini naproti. Aleksej zapazil je hitro neko otožnost na njenem obrazu. Hotel je vsekako zvedeti, kaj teži njeno mlado srce.

Liza povedala mu je, da se jej zdé taki shodi lahkomišljeni, ter da je prišla zadnjikrat. Prosila ga je razdreti to znanstvo, ki gotovo ne pelje k dobremu.

Vse to govorila je v dijalektu onega kraja. Aleksej se je čudil njenim mislim in čutom, ki so kar nenavadni za kmetsko dekle. Napel je vso svojo zgovornost, da odpravi Akulino od svojega sklepa, zatrjeval jej je zvestobo, da se ne bo nikdar pokesala, in prosil jo, da mu ne odtegne — veselja videti jo na samem v gozdu, če tudi samo jedenkrat v tednu. Govoril je jako strastno, bil je ves zaljubljen v njo.

Liza ga je tiho poslušala.

„Obljubi mi,“ rekla je naposled, „mene nikdar obiskati v vasi. Nikoli ne povprašuj po meni. Ne išči nikjer drugje shodov z mano, kakor kjer ti bom jaz odločila.“

Aleksej hotel jej je to zatrditi s prisego, ali ona ga je odvrnila od tega.

Tvoje prisege mi ni treba, zadosti mi je samo tvoja beseda.

Sprehajala sta se potem po gozdu, dokler mu ni rekla Liza:

„Čas je iti domov.“

Ločila sta se. Ko je bil Aleksej sam, premišljeval je, kako da ima to preprosto dekle nanj toliko upliva, dasi sta se videla še samo dva pota. Pogovori z njo zdeli so se mu prijetni; dasi so bili pogoji tega dekleta sitni, vendar mu ni nikoli prišlo na misel prelomiti svojo besedo. Aleksej bil je namreč v kljub prečudnemu žalostinskemu prstanu, v kljub njegovemu skrivnostnemu dopisovanju mladenič čistega in nedolžnega srca. Ko bi jaz sme delati po svojej glavi, opisal bi obširno, kako sta se shajala mlada človeka, kako tolažila drug drugega, kaj sta delala in kaj govorila. Ali večini bralcev zdele bi se take podrobnosti dolgočasne, zato hočem to opustiti. Le to povem, da je bil Aleksej v njo zaljubljen do ušes, ter da tudi Liza ni bila ravnodušna. Oba bila sta srečna v sedanjosti, na prihodnost pa nista mislila. (Dalje prih.)

— (Iz Vranskega) se nam piše v 9. dan t. m.: Pretečeno nedeljo vršila se je v prostorih narodne Čitalnice na Vranskem tombola ubogej šolske mladini na korist. Množina občinstva iz trga in okolice pripomogla je z izredno žrtvovalnostjo in milosrčnostjo k izdatnej vsoti 113 gld. 62 kr. Plemenito podjetje je hvalevreden in blagodejen čin prijatelj domačega šolstva. Bog plati!

— (Nesrečen drvar.) Dne 8. t. m. ubil se je drvar Janez Pretnar, po domače Andrejec iz Spodnjih Gorijan, ko je šel gonit drva v Gabrije, to je pol ure od Radolne. Z njim bila sta tudi Jakob Žvan iz Spodnjih Gorijan in Janez Žemva iz Polšice. Ko so prišli vrb Gabrija blizu Bratove Peči, stopil je ponesrečeni prvi v plaz, po katerem so gonili drva, ali takoj mu je spodletelo in plazil se je, ne da bi se bil mogel kje ujeti, naravnost po ledenem plazu in ko pride do pečij, ki so spodaj, treščil je čez in se strašno razbil. Bil je takoj mrtev. Zapustil je ženo in 4 mlade otroke.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zagreb 9. januarja ob 11. uri po noči. Profesor Žepič nočas umro, spreved 12. januarja poslje podne.

Budimpešta 10. januarja. V spodnji zbornici izjavil je na interpelacijo Moc-sary-jevo minister komunikacij, da so storjene vse naredbe za rešitev ljudij in da se je v Raabu še pred povodnijo vse potrebno zaukazalo in ukrenilo. Sicer pa nevarnost ponehava. Tisza izjavi, da je nakazal potrebne vsote za stanovanje in živež tistih prebivalcev, ki so morali zapustiti svoje hiše, tudi zasobna milosrčnost začenja že pomagati. Po uradnih poročilih je 10.000 ljudij brez strehe, 300 do 400 preplavljenih, deloma tudi uničenih.

Serajevo 10. januarja. Dancs zjutraj nastal je požar v hiši, kjer je nadsodnja. Vse gornje nadstropje, dvorana za obravnave, pohišstvo, knjižnica in pravdini akti so pogoreli. Registratura ohranjena. Ogenj je baje nastal, ker se je premočno kurilo.

Carigrad 10. januarja. Iz Sofije poroča se ministerska kriza kot nasledek razpora mej bulgarskimi in raskimi ministri.

Umrlj so v Ljubljani:

8. januarja: Leopoldina pl. Radics, uradnikova udova, 89 l., Kravja dolina št. 11, za oslabljenjem v starosti. — Jakob Praček, delavec, 45 l., sv. Petra cesta št. 67, za osepnicami. — Jožef Gril, delavec sin, 21 m., Sodarska steza št. 4, za Brightovo boleznijo.

9. januarja: Leopold Vidmar, stugarjev sin, 3 m., Florijanske ulice št. 35, za božjastjo.

V deželnej bolnici:

7. januarja: Marija Puhar, delavka, 23 l., za jetiko.

Meteorološko poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu visoko in sploh za 5-40 mm. nad normalom; znašalo je namreč 740-78 mm. in je bilo samo v sredo podnormalno. Najvišje srednje stanje, 748-10 mm. ali za 12-80 mm. nad normalom, je imela sobota; najnižje, za 733-62 mm. ali za 1-63 mm. pod normalom, sredi; razloček mej maksimumom in minimumom srednjega stanja je tedaj znašal 14-48 mm. Tudi stanje sploh je bilo 18krat nad normalom, in le 3krat podnormalno; najvišje, 749-07 mm. ali za 13-77 mm. nad normalom, v soboto zvečer; najnižje, za 732-53 mm. ali za 2-7 mm. pod normalom, v sredo popoldne; razloček mej maksimumom in minimumom sploh je tedaj znašal 16-54 mm. Največji razloček v stanju jednega dne, za 4-11 mm., je imel četrtek; najmanjši, za 0-77 mm., ponedeljek.

Thermometer: Srednja temperatura pretečenega tedna je znašala + 2-1° C., to je za 4-9° C. nad normalom. Srednja temperatura je bila samo v soboto in nedeljo podnormalna. Najvišje srednje stanje, za + 7-4° C. ali za 10-2° C. nad tedenskim normalom, je bila v torek; najnižje, za - 6-5° C. ali za 3-7° C. pod tedenskim normalom, nedelja; razloček mej maksimumom in minimumom srednjega stanja je tedaj znašal 13-9° C. Tudi temperatura sploh je bila 17krat nad-, le 4krat pa podnormalna. Najvišja, + 10-1° C. ali za 12-9° C. nad normalom, je bila temperatura v torek popoldne; najnižja, - 6-8° C. ali za 4-0° C. pod normalom, v nedeljo zjutraj, oziroma zvečer; razloček mej maksimumom in minimumom sploh je tedaj znašal 16-9° C. Največji razloček v stanju jednega dne, za 6-5° C., je imel torek; najmanjši, za 1-0° C., nedelja.

Vetrovi pretečenega tedna so bili precej močnejši, kot navadno, sploh pa precej spremenljivi: 9krat je bila burja, 6krat je bil „jugovzhod“, po 2krat „brezvetrije“ in „sever“, po 1krat „gorenjec“ in „vzhod“.

Nebo je bilo večinoma, 17krat, „popolnoma oblačno“, 2krat pa „deloma jasno“ in „jasno“.

Vreme pretečenega tedna je bilo precej stanovitno; imel je samo jeden deževen dan, namreč ponedeljek, z 0-20 mm. dežja.

Tržne cene v Ljubljani

dné 10. januarja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	47
Rež, ...	5	20
Ječmen	4	39
Oves, ...	2	93
Ajda, ...	4	06
Proso, ...	4	87
Koruza, ...	5	36
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	9	—
Krompir, 100 kilogramov	2	69
Maslo, kilogram	—	96
Mast, ...	—	88
Špeh frišen	—	66
„ povojen, ...	—	75
Surovo maslo, ...	—	90
Jaica, jedno	—	2 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje	—	48
Svinjsko	—	46
Kostrunovo	—	28
Kokoš	—	40
Golob	—	16
Seno, 100 kilogramov	3	3
Slama, ...	1	96
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka, „	4	50

Dunajska borza

dné 10. januarja.

	76 gld.	80 kr.
Papirna renta	77	65
Srebrna renta	95	70
Zlata renta	91	55
5% marcna renta	834	—
Akcije narodne banke	281	50
Kreditne akcije	119	45
London	9	49 1/2
Napol.	5	64
C. kr. cekini	58	60
Nemške marke	119	25
4% državne srečke iz l. 1854	100	167
Državne srečke iz l. 1864	95	55
4% avstr. zlata renta, davka prosta	118	20
Ogrska zlata renta 6%	85	50
„ 4%	84	75
„ papirna renta 5%	103	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	114	—
Dunava reg. srečke 5%	118	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	60
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	105	40
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	171	75
Kreditne srečke	10	19
Rudolfove srečke	120	113
Akcije anglo-avstr. banke	120	60
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	—

Kotiljonske

rede, toure, čepice in klobuke, prve po 20 kr. do 3 gld. za dvanajstoro, priporoča v velikej izbiri (22-1) J. Giontini v Ljubljani.

V najem se daje gostilna in kavarna v ljubljanski Čitalnici

s steklenim salonom, vrtom, kegliščem, stanovanjem in dr. od sv. Jurija 1883.

Oglase sprejema odbor do 1. marca t. l. Plačilni pogoji in vse razmere so za gostilnično obrt in kavarno prav ugodni. (16-3)

Tuji: 9. januarja. Pri Stonu: Oskar iz Ljubljane. — Wodnitar z Dunaja. — pl. Nemanič iz Pulja. — Schabli iz Gorice. — Enahtofer iz Grada. — Schreckler z Dunaja. — Pri Matiči: Klein z Dunaja. — Baron Longshoff iz Trsta. — Loew z Dunaja. — Bojarda iz Grada. — Holzinger, Rohatsos, Gutman z Dunaja. — Pri avstrijskem cesarju: Pichler iz Trzica. — Hauptmann iz Zagreba. — Pri bavarskem dvoru: Globočnik iz Kranja. — Henghaler iz Triljskega.

Razglas

Visoka c. kr. deželna vlada je z dopisom dno. 18. novembra t. l. št. 9847 določila, da se bodo **13. dan januarja 1883** pregledovali domači žrebci iz političnih okrajev mesta Ljubljane in okolice ljubljanske, ki se hočejo za pleme rabiiti.

To se lastnikom žrebcev iz omenjenih političnih okrajev naznanja z dostavkom, da se pregled v določeni dan ob 9. uri dopoldne v tukajšnji živinozdravilnici na Poljanskej cesti prične, in da se dotične tiskovine za zapisnike in izkaze kakor dosihmal dobivajo v tukajšnji tiskarni Klein & Kovač.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 22. decembra 1882.

Razglas.

Mestni magistrat naznanja:

1. da so imeniki k letošnjemu novačenju poklicanib, v letih 1861, 1862 in 1863 rojenih domačih mladeničev dogotovljeni in pri magistratu **od 10. do 25. dne t. m.** razpoloženi, da jih vsak lahko pregleda in

a) ko bi kdo izpuščen ali pa napačno upisan bil, to naznani,

b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za oproščenje od dejanske službe vojaške ugovarja in te ugovore tudi dokaže;

potem objavlja magistrat:

2. da bode srečkanje novačenju podvrženih mladeničev 1. razreda **letos v 13. dan februarja ob 9. uri dopoldne v mestnej dvorani** in da je vsakemu prepuščeno udeležiti se srečkanja.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 4. januarja 1883.

Župan: Grasselli.

Za svojo trgovino s papirjem in pisalnim orodjem iščem mladega

komí-ja,

ki je zveden v tej stroki. Pogoji so znanje slovenskega jezika in spretnost v knjigovežtvu, tako, da zamore od strank sprejemati na očila, jim označevati ceno in s svojo vednostjo podpirati delovodjo.

iv. Giontini v Ljubljani.

Antirrheumon, pripravil G. Piccoli, lekar „pri skesj cesti. Najboljše zdravilo proti prehlajenji, kostibolju, hromoti delavnih čutnic, bolečinam v križi in v psih, prehladnim bolečinam v glavi in v zobeh. Cena 1 steklenici 40 kr.

Mazilo zoper ozeblino, od dr. Marinelle-ja, izdeluje G. Piccoli, lekar „pri angelji“ v Ljubljani, na Dunajskej cesti. To je najbolje zdravilo zoper ozeblino. Cena 80 kr. (697-10)

Gumi-Bonbons, uplívnejši kot vsak v prodaji, se nahajajoči bonbon, rabi se z najboljšim vspehom pri kašlju, hripavosti in kataralnosti dihalnih organov. V škatljicah à 10 kr.

Boljši od vseh podobnih izdelkov, nemišo te v nobeno škodljivo v sebi; najuspešnejše sredstvo zoper bolezn v organih znošnega dela telesa, mešajo mrzlico, bolezn v psih, na koži, na oseb, v močnejših in v najmočnejših bolezn; čiščijo kri in lahko odpravljajo blato. Nij ga zdravila, ki bi bilo boljše in pri tem popolnem neškodljivo zoper

telesno zapretje,

gotovi vir vseh bolezn. Ker so posladko jeme, uživajo jih radi tudi otroci. Te pile so odlikovane z jako castim pismom deevnega svečnika F. F. F.

Jedna škatljica s 15 pilami veča 15 kr. — Zavitec, osem škatlic skupaj, 120 pil, veča samo 1 gld. a. v. (705-8)

Philipp Neustein
Ljubljana

Glavna zaloga na Dunaji: Apotheke „zum heiligen Leopold“ des Ph. Neustein, Stadt, Ecke der Planzen- und Spiegelgasse. Za 1 gld. 15 kr. pošlemo franco jeden zavitek.